

Sygn. akt IV KO 48/18

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziielewicz

w sprawie **A.L.**

po rozpoznaniu wniosku Sądu Rejonowego w G. zawartego w postanowieniu z dnia 14 maja 2018 r., sygn. akt III Kp [...] /18

o przekazanie sprawy sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości

p o s t a n o w i ł:

na podstawie art. 37 k.p.k. sprawę Sądu Rejonowego w G., sygn. III Kp [...] /18 przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w B.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w G. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy z wniosku pokrzywdzonego A.L. innemu sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

W uzasadnieniu podniósł, że Prokuratura Rejonowa [...] postanowieniem z dnia 9 listopada 2017 r. odmówiła wszczęcia dochodzenia w sprawie m.in. przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków służbowych przez sędziego Sądu Rejonowego w G. A.F.-W. Na powyższe pokrzywdzony złożył zażalenie. Zdaniem Sądu Rejonowego w niniejszej sprawie występują podstawy do przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu określone w art. 37 k.p.k. albowiem Sędzia A.F.-W. orzeka w Sądzie Rejonowym w G., co może rodzić przekonanie, że sędziowie tego Sądu nie są w stanie zachować pełnego obiektywizmu w sprawie, w której występuje on w charakterze strony.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek zasługuje na uwzględnienie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego podkreśla się, iż dobro wymiaru sprawiedliwości, o jakim mowa w art. 37 k.p.k., wymaga przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi niż sąd właściwy, gdy występują realne okoliczności, które mogą stwarzać zasadne przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, przede wszystkim zaś wówczas gdy zachodzą obawy o bezstronność sądu właściwego, oraz gdy istnieje uzasadnione przekonanie co do tego, że tylko przekazanie sprawy stworzy lepsze możliwości trafnego rozstrzygnięcia o przedmiocie procesu (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 27 maja 1972 r., IV KO 31/72; OSNPG 1972, nr 9 - 10, poz. 158, z dnia 13 lutego 1982 r., IV KO 9/82, OSNKW 1982, nr 6, poz. 33 i z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, OSNKW 1995, nr 9 - 10, poz. 68). Akcentuje się, iż rzeczą sądów jest takie orzekanie, aby w opinii publicznej nie powstały wątpliwości co do tego, że wydane orzeczenia są wolne od jakichkolwiek pozaprocesowych wpływów, podyktowane jakimikolwiek innymi przesłankami niż te, które wynikają z materiału dowodowego i treści ustaw (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 maja 2001 r., IV KO 21/01, OSNKW 2001, z. 7 - 8, poz. 58).

Okoliczności wskazane we wniosku Sądu Rejonowego w G., tj. fakt, że sprawa dotyczy przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków służbowych przez sędziego Sądu Rejonowego w G., mogą wytworzyć w społecznym odbiorze przekonanie (nawet błędne), że sprawa nie zostanie przez ten Sąd bezstronnie rozpoznana.

Kierując się powyższym Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.